

מרכז תורני ללימוד פנימיות
 התורה והחסידות
 לאורו של האדמו"ר י-ם
 מוהר"ר שלום ספרין זצוק"ל

מאורות שלום

שבת קודש פרשת תצוה | ח' אדר א' התשע"א | גיליון מספר 123 | שנה חמישית

מאורות הפרשה

"וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ בְּהַר סִינַי עֲנִי לְזוֹת הָעֵדוּת לְזוֹת אֲכֹן כְּתָבֵיהֶם בְּאַצְבְּעֵי אֱלֹהִים" [שמות לא פסוק יח]

ידועה סברתם של רש"י וסיעתו לסיבת בניית המשכן "מעשה העגל קודם לצווי מלאכת המשכן ימים רבים היה, שהרי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות, וביום הכפורים נתרצה הקב"ה לישראל, ולמחרת התחילו בנדבת המשכן והוקם באחד בניסן" [רש"י שם] ואילו לדעת הרמב"ן, אין סיבת המשכן תלויה במעשה העגל כלל, אלא שהיא מצד עצמה עומדת. והנה יש לבאר עוד השוני בסיבת מעשה המשכן מה ראה רש"י וסיעתו לתלות בניית מקום השראת שכינה דווקא במעשה העגל, שהרי לכבוד ולתפארת לעשות להקב"ה דירה בתחתונים בלא תנאי וסייג? ולא עוד שלפי דבריהם לולא מעשה העגל לא היינו זוכים למשכן ולא למקדש, ואם כן לכאורה נעשו אלו על דרך בדיעבד? וביתר ביאור, על הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". מצינו (יל"ש רמז ש"ה), שכאשר שמע משה מפי הקב"ה "ועשו לי מקדש", הוא נבהל ונרתע לאחוריו. "אמר משה, רבונו של עולם, כתיב: הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך (מל"א ח:כז) ואתה אומר ועשו לי מקדש?" וענה לו הקב"ה: "לא כשם שאתה סבור, אלא עשרים קרש בצפון ועשרים קרש בדרום ושמונה במערב ואני יורד ומצמצם שכינתי למטה... שנאמר: ונועדתי לך שם ודברתי אתך". אם כן, נראה מכאן שמה שנתקשה משה הוא בהבנת הצמצום שלכאורה יצמצם הקב"ה א"ע למקום גשמי מוגדר ובעל מידות, אשר על כן אמר לו השי"ת, "ושכנתי בתוכם". ומכאן יש לבאר השוני בסברת רש"י וסיעתו לרמב"ן ושיטתו, שהרי מעשה העגל בא לפני מצוות בניית המשכן ללמדך שטרם מעשה העגל הקב"ה השרה שכינתו בכל אתר ואתר בבחינה של "בְּכֹל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכֵּיר אֶת שְׁמִי אֲבֹא אֵלַיךְ וּבְרַכְתִּיךָ" [שמות כ] אך מעשה העגל גרם לריחוק השכינה ואין הבריאה כדאית ללא השראתה, אשר על כן ציוה השי"ת ברוב חסדו "לעשות לו דירה בתחתונים" מקום השראת שכינה כימי קדם טרם החטא בעל מנת שיראו כי חי' ה' וברוך צורי, ומלכותו בכל משלה, ואין החטא ההוא מבטל השגחתו של השי"ת ותהי יראתו על פניהם כל הימים. אם כן, מעשה העגל הוא סיבת הצמצום וסיבת המשכן. ואילו לרמב"ן וסיעתו, סיבת המשכן היא ענין "נתאוה שיהיה לו דירה בתחתונים כשם שיש לו בעליונים" [מדרש ילמדנו] ואם כן מעשה המשכן הוא גילוי רצון ה' מהיום הראשון לבריאה. ואנו למעשה, מצווים לכנוס עצמנו אצל שניהם, שהרי אם לסיבת החטא נתרחקנו מהשי"ת וצריכים אנו מזבח כפרה, ואם מצד היותנו מצווים לעשות רצונו יתברך מתחילת הבריאה "לעשות לו דירה", ועל מנת להוציא מלבנו שמקום השראת השכינה היא במקדש בלבד, אמרה תורה "ושכנתי בתוכם", היינו שבכל אחד ואחד מאיתנו "בלבבי משכן אבנה", ובידנו הדבר להיות מקום השראת השכינה בתחתונים בנו ממש ע"י מעשינו וכוונת ליבנו.

נר ה' נשמת אדם
 העלון יוצא לעילוי נשמת
 חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
 ולעילוי נשמת נעמי בת ר' חיים ז"ל
 ת.נ.צ.ב.ה

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום
 קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100
 העורך: בן ישי עוזיהו
 כתובת אתר אינטרנט
<http://www.ohrshalom.net>

מאורות מעשה שלום

וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית לְמָאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תְּמִיד. (כו ט).

אפשר לפרש עפ"י מה שאמרו חכמנו"ל (ילקוט"ש שמות כ שג) גימל דברים נקנה ביסורים. (א תורה, ב) ארץ ישראל, ג) גן עדן. וזה אמר הפסוק הקדוש 'זאתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב' שצריך אדם לצער את עצמו להיות תמיד בבחינת 'כתיב', כמו ששמן אי אפשר להיות זך רק ע"י כתיב, ככה אדם הישראלי צריך להיות בבחינת כתיב, וע"ז יזכה לשלשה דברים.

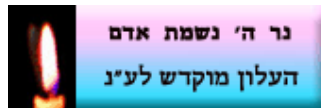
'למאור' מרמז על התורה"ק כי התורה נקראת 'תורה אור' (משלי ו כג) שמאיר לו, וגם צריך להאיר לאחרים כי כל ישראל ערבין זה לזה ואהבת לרעך כמוך, שכמו שהאיר לו התורה"ק כמו כן צריך להאיר לאחרים. 'להעלות' מרמז לארץ ישראל שגבוה מכל הארצות וירושלים עוד יותר, ומקום המקדש עוד יותר כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין פז.). 'נר תמיד' מרמז לגן עדן, שהולך נשמתו שם נר הו"ה נשמת אדם (משלי כ כז), וזה 'תמיד' שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טז ח) שבגן עדן יהיה לנגדי תמיד שיהנה מזיו השכינה.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקארנא)

מאורות הסיפור החסידי

מעלת האמת

- רבי יצחק מדרוהוביץ כונה 'שומר אמת', שכן כל ימי חייו עמל שלא לסטות מן האמת כמלוא נימה .
- פעם אחת בא לביתו יהודי וביקשו לשמור בעבורו סחורה מוברחת שהשלטונות חיפשו אחריה .
- סירב רבי יצחק, מחשש שיצטרך להוציא מפיו דבר שקר .
- התחנן היהודי: "רבי, זה הסיכוי היחיד שלי להינצל. אם יתפסוני, ייהרסו חיי".
- שאלו רבי יצחק כמה שווה הסחורה.
- נקב האיש בסכום עצום. אמר רבי יצחק שהוא קונה אותה .
- לאחר שהלך האיש, מיהר לשרוף את הסחורה, כדי שלא יאלץ לשקר כשישאלוהו אם יש ברשותו סחורה כזאת .
- שנים רבות עמל כדי להשיג את הכסף ששילם בעד הסחורה.

שמעון עופר בן מאיר ז"ל

שיעורים בבית המדרש בכל יום אחר תפילת ערבית

יום א	יום ב	יום ג	יום ד	יום ה
פ"ש	הלכה	מסכת מגילה	ראשית חכמה	פ"ש

הציבור מוזמן – עזרת נשים פתוחה